

Bilag til bet. o. f. t. finanslov for 1991

sager og senere gennemførte sager, hvorfor en senere undersøgelse af samtlige sager kan ændre billedet af de refinansierede bedrifter.

Undersøgelsen giver ikke umiddelbart grundlag for, at pege på de faktorer, som har medført, at ikke alle de landmænd, som efter beregningerne havde mulighed for at udnytte ordningen, har benyttet sig af refinansieringsordningen.

Der kan dog fremhæves nogle forhold, som kan have haft betydning for ordningens anvendelse.

Anvendelsen af udlandslån som led i refinansieringen har i forhold til den oprindeligt fastsatte ramme været meget begrænset. Dette har bl.a. sammenhæng med rente- og kursudviklingen på udenlandslån, som medførte, at spændet mellem den danske rente og renten i udlandet, specielt den tyske, blev indsnævret betydeligt.

Anvendelsen af jordbrugslån blev væsentlig mindre end den fastsatte ramme. Dette hænger sandsynligvis sammen med, at landmændene ikke har anset jordbrugslåne for at være et fordelagtigt alternativ til de oprindelige lån. Ændringen i refinansieringsordningen i maj 1989, hvor der blev mulighed for 10-årige jordbrugslån, medførte en forøget interesse for jordbrugslån.

Endvidere kan der være tale om, at en række landmænd, som har været tæt på et generationsskifte, ejendomssalg m.v., ikke har udnyttet mulighederne for refinansiering. Disse forhold var der ikke mulighed for at tage hensyn til i de beregninger, som blev foretaget i forbindelse med konsekvensberegninger af lovforslaget.

Mindstegrænsen for refinansiering var 100.000 kr. Det kan ikke afvises, at en del landmænd har vurderet, at et større beløb for refinansieret gæld var påkrævet, for at rentelettelsen ved refinansiering opvejede de med refinansieringen forbundne omkostninger.

Endelig kan oplyses, at en stikprøvevis rundspørge til regnskabskontorer har vist, at der geografisk set har været stor forskel på udnyttelse af ordningen. Dette kan hænge sammen med bl.a. strukturelle forskelle, men det afspejler formodentlig også, at der har været forskel på den rådgivning, som landmændene har fået tilbudt i forbindelse med refinansieringsordningen.

Jeg kan i øvrigt oplyse udvalget om, at jeg agter at anmode Statens Jordbrugsøkonomiske Institut om at foretage en nærmere undersøgelse af refinansieringsordningen, når hele materialet foreligger.

Spørgsmål 4:

»Ministeren bedes oplyse, hvor megen national støtte der udbetales til landbruget, og hvad landbrugets særskatter indbringer. I tilknytning hertil udbedes en redegørelse for nationale støtteordninger til landbruget i de øvrige EF-lande.«

Svar:

Der henvises til vedlagte oversigt over støtteordninger. I oversigten er opført tilskuds- og driftsstøtteordninger optaget på § 24. Landbrugsministeriet samt statens nettoudgifter ved kontrol i forbindelse med samhandel med levende dyr og kød m.m. (Kødkontrollen). Hertil kommer, at der forventes indbetalt 285,0 mio. kr. i produktionsafgifter, der anvendes i henhold til § 7 i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

De i henhold til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme opkrævede skatter på ejendomme som benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller lignende forventes i 1990 at udgøre godt 800 mio. kr. Heraf vil ca. 180 mio. kr. dog blive genanvendt, således at beløbet med undtagelse af 16 mio. kr. til finansiering af NPO-handlingsplanen indgår i landbrugets og gartnerbrugets promilleafgiftsfonde.

Der udarbejdes i EF ikke umiddelbart sammenlignelige løbende oversigter over den nationale støtte i landbrugssektoren. Imidlertid har OECD i forbindelse med overvågningen af den samlede landbrugsstøtte opgjort den nationale landbrugsstøtte i de enkelte EF-lande.

Af de vedlagte 8 tabeller fremgår, hvor meget de enkelte medlemslande har udbetalt i national støtte til landbruget og til hvilke formål.